

CREINȚA DESĂVÂRȘITĂ

Tatăl nostru ceresc, ne-am adunat împreună pentru că-L credem pe Domnul Isus. Printre noi se află și bolnavi și suferinzi, de aceea am dedicat serviciul din seara aceasta vindecării bolnavilor și trupurilor zdrobite.

Doamne, pianistul a cântat acel cântec frumos: „Atunci a venit Isus”, iar noi Te rugam să vii în scenă pentru noi, în seara aceasta, și să-i vindeci pe toți cei suferinzi, astfel încât să nu mai fie nici o persoană slăbită printre noi.

Ajută-ne să privim spre Cuvântul Tău și să găsim credința necesară, pentru ceea ce ne stă în fața, căci Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Știu că mulți lucrează și trebuie să ajungă acasă devreme, de aceea nu voi vorbi prea mult, căci după aceea vom avea un rând de rugăciune. Acest lucru îmi dă ocazia de a cuprinde și urgențele care sunt în încăpere, pe cei pe care i-am văzut înainte de a veni aici. Unii dintre ei sunt în stare foarte gravă. Eu am făcut chemările și rugăciunile pentru bolnavi, iar Domnul Isus nu a întârziat niciodată să-și arate mâna îndurătoare și să-i vindece pe cei bolnavi și suferinzi dovedind astfel cât de minunat este El.

Noi nu intrăm prea des în astfel de servicii de vindecare, pentru că de obicei Duhul Sfânt vine imediat ce apare vreun caz grav, și prin duhul deosebirii spune ceva despre el.

M-am gândit că dat fiind faptul că ne-am adunat pentru a doua oară astăzi, să dedicăm acest serviciu rugăciunii pentru bolnavi, deoarece cred în vindecarea divină și cred că ea este o poruncă biblică. Noi nu putem predica Evanghelia fără să includem și vindecarea divină.

S-ar putea ca duminica viitoare să fiu din noi aici. Dacă Billy nu vă va anunța nimic înseamnă că așa va fi. Atunci este Ziua Muncii, așa că vă veți putea odihni.

Vă mai amintiți de băiatul care a fost adus aici în timpul prezentării Peciților. Medicii spusese că are febră reumatică și că trebuie să stea culcat doar pe spate și să bea cu ajutorul unui pai. Atunci părinții l-au adus aici și s-a făcut rugăciune pentru el, iar Domnul Isus l-a vindecat complet, așa că a putut merge din nou la școală. Profesorii au chemat un specialist să îl consulte, iar acesta a rămas uluit de

ceea ce a văzut, căci băitul era perfect sănătos. De ce aceasta? Pentru că atunci când a fost chemat, Isus a venit și a rupt puterea celui rău, eliberându-l pe băiat.

Este ciudat că eu am vrut să rog pe cineva să cânte cântecul acesta: „Atunci a venit Isus!” și iată că, fără să spun, s-a cântat chiar cântecul acesta.

Eu apreciez foarte mult efortul vostru, pentru că mulți dintre voi trebuie să conducă toată noaptea, ca să ajungeți pe dimineață la serviciu.

Uneori, Satana vine la mine cu tot felul de șoapte, cum ar fi: „Nimănui nu-i pasă de tine și nu ai nici un prieten în lumea aceasta.” Să nu uitați însă că nici eu nu sunt scutit de ispite. Vedeți? Și eu trebuie să le biruiesc.

Eu am aici un prieten și el avea un alt prieten care nu credea în vindecarea divină, ci spunea: „În toate predicile acelea despre vindecarea divină nu este nimic.”

Și tânărul acesta locuiește în Kentucky, aproape de casa unei femei bătrâne care era pe moarte din cauza cancerului. Sora ei a venit la adunare într-o seară și a adus o batistă pe care voia să mă rog, iar Duhul Sfânt a chemat-o și măcar că nu mai fusesem niciodată acolo, deci n-o cunoșteam, i-a spus că are în poșetă o batistă pentru ungere, pentru că a lăsat-o acasă pe sora ei grav bolnavă de cancer la stomac. El i-a mai spus că medicii au abandonat-o, după care am spus: „Du-te, pune batista pe fața acelei femei, căci Așa vorbește Domnul: ea va trăi.”

În seara aceea, vecinii au crezut că la femeia aceea a venit Armata Salvării, căci fratele Ben s-a dus și a pus batista peste ea. De atunci, femeia a fost atât de bine încât nu și-a făcut doar treburile ei, ci a început să-i ajute și pe vecini.

Și discutând cu câțiva sceptici, tânărul de care vă spun i-a întrebat:

„Atunci cum explicați vindecarea acestei femei? Spuneți! Voi știți că era bolnavă de cancer și că a fost dusă la spital la Luisville, unde medicii au deschis-o, dar au închis-o la loc pentru că nu puteau face nimic pentru ea. Totuși, ea este perfect sănătoasă. Explicați-mi cum vine aceasta.”

Vedeți? Acest caz este identic cu cel din Biblie, unde scrie că „*ei n-au putut spune nimic, pentru că omul acela stătea chiar în mijlocul lor.*”

Aceasta îl face pe Satan de rușine, nu-i așa? Omul cu care se întâmplase minunea era acolo.

Înviază Dumnezeu morții? Iată că aici stă unul care a fost înviat din morți.

Vindecă El bolnavii? O, Doamne, pretutindeni în sală s-ar putea ridica mâini care să dovedească că Dumnezeu vindecă. Iar noi știm că El este marele „Eu sunt”, nu Eu am fost, nici Eu voi fi, ci „Eu sunt”. Așa este. Ceea ce înseamnă că este un prezent continuu. El este pretutindeni în fiecare clipă. Același ieri, azi și în veci.

Acum aș vrea să intrăm în Biblia binecuvântată, de unde aș vrea să citesc un text care mă mișcă întotdeauna. Apoi aș dori să chem un rând de rugăciune și să ne rugăm pentru toți cei ce doresc aceasta.

Să deschidem deci la **Marcu 11**, de unde voi citi începând cu **versetul 22**. Multora dintre voi, acest text le este foarte familiar. Frate Russell, acesta este textul la care mă gândeam atunci când El mi-a vorbit despre acele veverițe și a spus: „Dacă **vei zice...**” nu „Dacă **Eu voi zice...**”

Acum haideți să citim textul:

„Isus a luat cuvântul și le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu!”

Adevărat vă spun, că dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și nu se va îndoii în inima lui, și va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați primit, și-l veți avea.

Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre.

Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.”

Deci **credința se bazează pe iertare.**

După cum am spus și azi dimineață, noi încercăm să aducem biserica într-un punct unde să putem vedea lucrări apostolice, lucrări după care tânjim cu toții să le avem în mijlocul nostru. Ele sunt la ușă, dar noi vrem să vedem mai mult. Noi vrem să vedem o adevărată cascadă de asemenea lucrări care curg peste alții, căci,

amintiți-vă: **Isus nu Și-a folosit niciodată puterea pentru Sine, ci a folosit-o doar pentru ceilalți.** Pentru aceasta a fost trimis.

Voi vă gândiți adesea: „De ce un om plin de putere, cum a fost El, a trebuit să fie bolnav?” Da, domnilor.

Odată am citit într-o carte, că după ce l-a înviat pe fiul unei văduve din Nain (cred că este vorba de cartea „Prințul din casa lui David”), El s-a așezat pe o piatră și a gemut din pricina durerii de cap. Vedeți?

El a purtat suferințele și durerile noastre. Dacă scrie că le-a purtat înseamnă că le-a împachetat și le-a luat cu El; înseamnă că și El a trecut prin toate problemele prin care trecem noi ; înseamnă că a avut boli, că a fost ispășit, că a avut necazuri și frământări la fel ca noi. De ce aceasta? Pentru că El trebuia să fie Mijlocitorul nostru și ca urmare, trebuia să fie părtaș tuturor problemelor cu care ne confruntăm noi.

Eu cred că fiecare cuvânt și fiecare iotă din Scriptură, este adevărată. Astăzi sunt o mulțime de critici care nu vor să creadă aceasta, dar acesta este adevărul.

Odată, un critic a spus că atunci când Isus i-a trimis pe ucenici după acel măgar, ar fi aranjat mai dinainte să fie legat acolo. Vedeți, ei nu pot să-L înțeleagă pe Dumnezeu.

Ieri, Domnul mi-a spus că voi da mâna cu fratele Dauch, dar ceea ce a fost foarte ciudat este că el nu a venit la adunare. Totuși când am coborât din mașină, el tocmai trecea strada, așa că a venit la mine și am dat mâna. Prima dată, nu m-a cunoscut pentru că nu avea ochelarii la el, dar când mi-a auzit vocea a început să plângă și a venit la mine.

Ce era aceea? Împlinirea a ceea ce spusese Domnul atunci când el se afla sub clopotul de oxigen, între viață și moarte.

Atunci eu i-am spus: „Frate tu vei sta din nou în biserică”, căci aceasta era dorința din inima lui.

Când am ținut adunarea din Chicago, ar fi dorit să fie și el acolo, dar nu s-a putut. Totuși, eu i-am trimis o felicitare și i-am spus că ne vom ruga pentru el, ca să se facă cât mai repede bine. Un frate iubit, care l-a vizitat, a spus că-și dorea tare mult să vină acasă, iar în seara aceasta iată-l stând în mijlocul nostru. Vedeți? Așa

ceva nu se putea aranja dinainte sau, dacă vrei, Cel ce a „aranjat” acest lucru este Dumnezeu, care face toate lucrurile să lucreze desăvârșit.

Odată, un alt critic, mi-a spus: „Păi, nu-i de mirare că Isus a putut sătura cinci mii de oameni cu cele cinci pâini, pentru că în zilele acelea pâinile erau mari. El a tăiat doar acele pâini în bucăți.”

„Aș vrea să nu uiți că băiețelul de la care le-a luat, le avea pentru dejunul lui.” i-am spus eu.

Vă dați seama? Un băiețel avea cinci pâini cu care s-au putut hrăni cinci mii de oameni mari, iar după ce s-au săturat, s-au ridicat și douăsprezece coșuri cu firimituri. Dar ce să-i faci! Aceștia sunt criticii. Însă necredința lor nu schimbă deloc Cuvântul lui Dumnezeu, ci El merge mai departe.

Acum vreau să vorbesc despre credință, despre un fel diferit de credință, și anume: despre credința desăvârșită, căci aceasta este un lucru foarte mare.

Credința despre care ni se vorbește în Biblie vine în urma auzirii, iar tu nu poți mântuit fără credință. Dar **ce este credința? Credința este încredințarea că vei avea ceva atunci când nu se vede nimic.**

Prin ceea ce vă spun încerc să aduc credința în inima voastră ca să fiți gata pentru rândul de rugăciune care va fi chemat peste câteva minute.

Biblia spune că *„cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este...”* (Evrei 11.6b).

Aceasta înseamnă că este imposibil să-L împaci pe Dumnezeu fără credință. Dacă spui că Îl crezi și nu L-ai văzut niciodată, înseamnă că ai credință în Dumnezeu, căci dacă L-ai vedea, aceea n-ar mai fi credință.

Înțelegeți? Tot ce este perceput prin simțuri, nu mai este credință, ci este un fapt dovedit științific.

Dar voi trebuie să-L acceptați pe Dumnezeu, prin credință. Deci, cine vine la El trebuie să Îl creadă, iar credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu.

Mai întâi, trebuie să credeți că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, apoi trebuie să veniți la El, prin Cuvânt. Luați numai Cuvântul și vedeți ce spune, căci tot ce este

contrar Cuvântului e greșit.

Avraam a trebuit să creadă doar ceea ce i-a spus Glasul care i-a vorbit, iar când era de 100 de ani era mai puternic, pentru că a crezut ceea ce îi fusese făgăduit cu 25 de ani în urmă. Vedeți? El a crezut.

Biblia spune că „*el nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredința, ci întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.*” (Romani 4.20-21).

Aceasta trebuie să fie calea fiecăruia dintre noi. Voi trebuie să veniți la El cu o credință neclintită, fiind pe deplin încredințați că El Își va ține făgăduința.

Problema este că voi trebuie să ajungeți la starea în care să aveți o credință neclintită de aceea, vreau să vă vorbesc puțin despre ea.

În Evrei 11.1 ni se spune că „*credința este o încredere neclintită, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.*”

Acesta este punctul în care foarte mulți pierd vindecarea sau ceea ce au cerut. Vedeți? Ei nu cred. De ce? Pentru că **credința nu este ceva imaginar ci este o încredere neclintită.**

Acum ascultați cu atenție.

Credința nu este ceva imaginar, ci este la fel de reală ca orice alt simț al trupului vostru. Ea este tot atât de reală ca și ochii cu care văd, de exemplu, o foaie de hârtie sau o lumină. Da, ea este la fel de reală ca și celelalte simțuri doar că, spre deosebire de ele, nu poate fi arătată. Ea vă aparține numai vouă. Amin. Este a voastră; este ceea ce posedați voi; este ceva adevărat, nu o imaginație. Ea este la fel de reală ca orice alt lucru; este la fel de reală ca și cum știți că conduceți o mașină; este la fel de reală ca și cum știți că sunteți în biserică; este la fel de reală ca vocea mea pe care o auziți. Credința este o încredințare, nu o imaginație, nu o emoție sau ceva de felul acesta, ci este ceea ce aveți. Și ea vine la voi prin auzirea Cuvântului și numai prin auzirea Lui, pentru că este scris: „*Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.*” (Romani 10.17).

Aceasta înseamnă că credința voastră nu este într-un om, într-un grup de oameni, sau într-o organizație, ci este în Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Cuvântul. Vedeți? Credința voastră este în Dumnezeu, iar El a spus în Cuvântul Său:

„Dimpotrivă! Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși...” (Romani 3.4).

De aceea, voi ați văzut că dacă cineva face ceva după un cuvânt sau o făgăduința a lui Dumnezeu, se ridică imediat unii care spun: „Păi, și eu pot face aceea!”. Aceasta este o imaginație a lor, iar dacă încearcă s-o facă se trezesc afară și nenorociți.

Credința este o încredințare, iar voi trebuie să posedați Ceva care să vă ducă la ea.

Credința este ca și cum mi-ați cere un stejar iar eu v-aș da o ghindă. Potențial, voi aveți stejarul, doar că încă nu se vede. Dar când ghinda pusă în pământ, încolțește, veți avea un stejar. Vedeți? Dacă voi aveți descoperirea cu privire la acest lucru, veți primi o credință desăvârșită, o credință care nu poate cădea.

Acesta-i motivul pentru care aceste vedenii sunt atât de importante pentru mine: ele s-au dovedit a fi adevărate de fiecare dată. Vedeți? Mai mult, eu știu că El a făgăduit aceste lucruri pentru timpul acesta. De aceea, voi știți pe ce stați atunci când vorbește El. Aceasta îmi dă credință, pentru că El nu poate face nimic contrar Cuvântului scris căci, dacă ar fi contrar, eu n-aș fi putut avea credință în El. Dar El a adus totul înapoi la Cuvânt, iar credința adevărată vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu. Voi trebuie să auziți Cuvântul. Da, tot ce vă trebuie este să auziți Cuvântul.

În Evrei 11, noi am putut vedea ce au făcut cei care au avut credință. Vedeți, de multe ori oamenii au credință astăzi, iar mâine nu mai cred, dar când Dumnezeu va ancorat o dată pentru totdeauna, iar voi îl vedeți, nu mai există nimic care v-ar putea clinti de acolo.

Dacă însă bâjbâiți, vă poticniți, vă avântați încercând asta sau cealaltă, mergeți când aici, când dincolo, să știți că aceasta dovedește că nu aveți credință.

Fraților, eu vreau să înțelegeți un lucru, și anume, că biserica trebuie să se ridice în puterea lui Dumnezeu. Cum? Noi am ajuns foarte aproape de sfârșit, de aceea cred că biserica a ajuns la o statură la care poate fi învățată și lucruri mai adânci pentru ca toată credința prefăcută sau formală, să fie ștearsă, iar noi să intrăm în ceva adevărat.

Este nevoie să știți ceva. Dacă-mi spuneți:

- Frate Branham, aceea nu-i lumina, vă răspund:
- Totuși, eu știu că aceea este lumina.
- Dar de unde știți că este lumina?
- Pentru că o văd.
- Dar de unde știi că nu ești greșit?
- Ochii mei m-au încredințat întotdeauna că aceea este lumina.

Vedeți? Acesta-i motivul pentru care eu cred aceste vedenii: pentru că au spus întotdeauna numai adevărul, dovedind că vin din Cuvânt. Deci, dacă El spune ceva, așa este. Voi auziți adesea spunându-se: „Așa vorbește Domnul”, ceea ce este total în spatele gândirii omenești; este de undeva de sus, de pe tărâmul gândirii lui Dumnezeu, iar voi stați aici, exact ca și mlădițele care vin din butuc.

Vedeți, Dumnezeu îi folosește pe oameni și numai pe ei. El nu se folosește de mașinării; El nu se folosește de grupuri de oameni și nici de organizații, ci întotdeauna se folosește de indivizi.

Acum, credința este o încredințare și noi știm că toate lucrurile au fost făcute prin Cuvântul lui Dumnezeu. Credința nu este o imaginație, ci este o încredințare, o încredere desăvârșită.

Uneori oamenii spun: „O, păi eu am toată credința!” Da? Atunci ce mai căutați aici? Vedeți? Chiar ceea ce faceți dovedește că nu aveți ceea ce pretindeți. Dacă aveți credință ce mai căutați în rândul de rugăciune? Dacă ați avea credință desăvârșită, ați privi drept spre Dumnezeu, ați crede și ați fi vindecați. Atunci nu ați mai avea nevoie să veniți în rândul de rugăciune; nu ați mai avea nevoie de toate aceste lucruri, pentru că credința voastră le-a făcut pe toate. Vedeți?

Ce rost ar mai avea să spun: „Voi îmbrăca o cămașă!” când sunt deja cu cămașa pe mine?

Voi întrebați: „Dar de unde știi că ai cămașa pe tine?”

„Pentru că o văd și o simt; deci știu că este acolo.”

Totul este atât de real, dovedind că credința desăvârșită deține controlul. Atunci voi nu mai aveți nevoie de nimic altceva, pentru că știți că totul este rezolvat deja.

„Dar cum poți ști aceasta?”

„Îți spune credința.”

Asta-i tot. Înțelegeți ce vreau să spun? Aceasta este credința desăvârșită.

„Bine”, ziceți voi, „dar Biblia spune să îi chemăm pe bătrânii bisericii, să ne unghieze cu untdelemn și să ne facă ungera, căci atunci vom fi vindecați.”

Aceasta o faceți de la voi, iar când treceți prin aceasta spuneți: „Păi, nu se vede nimic!” Aceasta mă face să vă spun că voi nu ați avut credință, pentru că adevărata credință va acționa chiar acolo, pe loc.

Uitați-vă la femeia cu scurgerea de sânge. Ea a spus: „Dacă aș putea să mă ating doar de poala hainei Lui, mă voi vindeca.” Și îndată ce a făcut-o, a simțit că acea scurgere de sânge a încetat. Vedeți, aceasta e dovada că ea a crezut cu adevărat.

Când L-a atins, Isus s-a întors și a întrebat: „*Cine s-a atins de Mine?*” Acea credință desăvârșită. Vedeți? Și aceeași credință desăvârșită îl atinge și astăzi pe Isus Hristos. Femeia aceea a primit ceea ce dorea, pentru că a avut credință desăvârșită.

Noi am văzut că la început ucenicii nu au avut o credință desăvârșită. Ei nu au avut-o pentru că-L aveau pe Isus în mijlocul lor, însă după ce timpul a trecut, Isus nu a mai fost cu ei.

Dar voi nu puteți avea credința desăvârșită, dacă nu aveți Duhul Sfânt, căci El este Cel care v-o aduce.

Poate ziceți: „Vrei să spui că ucenicii nu au avut o credință desăvârșită?”

Nu au avut-o, iar dovada este că atunci li s-a adus acel copil epileptic, nu au putut scoate demonul din el măcar că au încercat. Atunci tatăl băiatului s-a dus la Isus și l-a zis: „*M-am rugat de ucenicii Tăi să scoată duhul, și n-au putut.*” (Marcu 9.18b). Și Biblia spune mai departe, că ucenicii L-au întrebat pe Domnul Isus, după aceea: „*Noi de ce nu am putut să scoatem duhul acela?*” (v.28b). Și Isus le-a răspuns: „*Pentru că nu aveți credință.*” Așa este.

Acum, amintiți-vă că ei aveau putere, deoarece Isus le dăduse putere să vindece bolnavii, să învieze morții, să scoată dracii, etc. (Matei 10.8). Deci, ei aveau putere,

dar nu aveau credința ca să se poată folosi de această putere.

Aici este Tabernacolul Branham, astăzi.

Și aici se află Mireasa: Duhul Sfânt este aici cu Putere, dar voi nu aveți credința ca s-o mișcați. Înțelegeți ce vreau să spun?

Este nevoie de credință pentru a mișca puterea.

Dacă introduc un cartuș în armă, apoi o armez, trebuie să apăs pe trăgaci dacă vreau să se întâmple ceva. Puterea este în pulbere, dar este nevoie ca focul să ajungă la ea ca s-o aprindă. Vedeți? Puterea este în acel cartuș, dar este nevoie de ceva ca să îl pună în mișcare.

Aceeași este problema și cu puterea Duhului Sfânt. Este nevoie de credința desăvârșită ca să pună în acțiune puterea care a venit peste noi. Credința este aceea care mișcă puterea, încât să vedem întâmplându-se lucruri mărețe.

Atunci tu poți intra cu inima plină de bucurie în camera bolnavilor, deoarece știi exact ce se va întâmpla și ce trebuie să spui, pentru că El ți-a descoperit voia Sa. Aceasta te face să pășești înăuntru și să spui: „Așa vorbește Domnul: ridică-te, în Numele lui Isus Hristos!”

Aceasta este credința desăvârșită! Dacă acolo vor fi zece milioane de oameni care vor spune că nu se va întâmpla nimic, tu știi că se va întâmpla, fără nici o urmă de îndoială. Oricine, orice ar spune, tu stai neclintit pe credință.

Vi-l puteți imagina pe Iosua, adunând bătrânii și spunându-le: „Fraților, noi suntem slujitorii lui Dumnezeu, de aceea aș vrea să-L rog pe Domnul să mai lase, dacă vrea, soarele puțin pe cer.”?

Dar nu, el nu a făcut așa. Iosua avea nevoie de aceea, fără rugăminți, fără nimic. El a poruncit pur și simplu: „Soare, stai pe loc, căci am nevoie de tine în slujba Domnului! El m-a trimis aici să împlinesc o lucrare, iar eu vreau s-o fac cât se poate de bine! Dacă tu vei apune, vrăjmașii vor avea timp să se reorganizeze și atunci îmi vor pricinui multe neazuri. Deci, stai pe loc, și la fel tu, lună!” Amin. Și Biblia spune că soarele și luna s-au oprit pe loc aproape 24 de ore.

Acum, dacă pământul se învârte iar soarele stă pe loc, ce se întâmplă? Dacă negi că s-ar fi întâmplat acel lucru, dacă spui că Cuvântul lui Dumnezeu nu este

adevărat, ești un necredincios. Știința spune că dacă pământul s-ar opri, totul s-ar distruge.

Atunci cum este? Spun aceasta, pentru că pământul s-a oprit. Nu știu cum a fost posibil acest lucru, dar s-a întâmplat.

Eu nu știu cum procedează Duhul Sfânt, dar Îl simt peste mine; nu pot să vă spun care sunt medicamentele Lui, dar vă pot spune binecuvântările Lui. Asta-i tot ce știu.

Ucenicii aveau putere, dar cu toate acestea nu l-au putut vindeca pe băiatul acela. Isus le dăduse putere să vindece tot felul de boli, să scoată draci, să curețe lepra, să învieze morții. Vedeți? El le-a dat putere, dar nu aveau credință ca să se folosească de ea. Din cauza aceasta, L-au întrebat pe Isus: *„Noi de ce nu am putut să-l scoatem?”*

Ei aveau Cuvântul; și Cuvântul era făcut trup; și Cuvântul le-a spus: *„Vă dau putere!”* Amin. *„Vă dau putere!”* Astfel, ei au avut putere, dar nu au avut credință să folosească puterea pe care le-a dat-o Cuvântul. Înțelegeți ce vreau să spun?

Dar Isus avea putere. El era Cuvântul și credea că ceea ce spune se va împlini întocmai, de aceea a spus:

„O, neam necredincios! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi? Aduceți-l la Mine!” (Marcu 9.19).

Lângă putere El avea și credința. Cum adică? El a spus: *„Fiul nu poate face nimic de la Sine...”* (Ioan 5.19). De ce a vorbit așa? El știa cine este; știa că este Cuvântul și avea credință în Dumnezeu, care îl făcuse să fie Cuvântul. El era Cuvântul și știa că Dumnezeu este în El, iar aceasta l-a dat credință. De ce? Pentru că a înțeles care era poziția Lui. El știa ce era pentru că Scriptura vorbea despre aceasta. Fiecare text era astfel legat încât să dovedească că El era exact ceea ce spunea Scriptura că va fi, iar El știa aceasta. De aceea S-a bizuit pe ceea ce L-a făcut Dumnezeu.

Și dacă El a făcut aceasta, noi, care spunem că suntem credincioși, nu am putea face la fel? Cuvântul spune că *„aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...”*

El avea credință în ceea ce era, iar dacă voi sunteți credincioși, dacă aveți credință în ceea ce sunteți, dacă aveți credință în Dumnezeu, atunci Biblia spune:

„...dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu.” (1 Ioan 3.21).

Observați? „*Preaiubiților, dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu*”. Dar câtă vreme faceți lucruri care nu sunt bune, nu puteți avea îndrăzneală la Dumnezeu. De ce? Pentru că știți imediat că sunteți greșiți. Da, imediat știți că sunteți păcătoși prin faptul că știți că sunteți greșiți.

Dar când inima nu vă osândește și știți că sunteți credincioși și că nu există nimic între voi și Dumnezeu, puteți cere ce veți vrea și veți ști că primiți pentru că și vouă v-a fost dat Cuvântul la fel ca și ucenicilor.

Prin urmare, singurul lucru pe care trebuie să-l mai faceți este să aveți credință în ceea ce sunteți; să aveți credință în ceea ce spune Cuvântul că sunteți.

Și Isus a avut credință în Cuvântul lui Dumnezeu, care spunea cine este: „*Cercetați Scripturile...căci ele mărturisesc despre Mine*”. (Ioan 5.39). Nu a vorbit despre El, David și toți prorocii din vechime?

Și ce spunea El? „*Eu sunt Pâinea vie care s-a coborât din cer...*” (Ioan 6.51a) „Eu sunt Pomul vieții din grădina Eden. Eu sunt toate aceste lucruri. Eu sunt Cel ce sunt!” Amin.

Printr-o credință desăvârșită, El știa că era Mesia, Unsul, și că Duhul lui Dumnezeu era peste El fără măsură.

„Eu nu fac nimic de la Mine, ci totul este prin credința în Dumnezeu.” Iar Dumnezeu era în El, Cuvântul manifestat.

O, iar când Cuvântul lui Dumnezeu vine în voi, El se manifestă prin voi pentru că sunteți niște credincioși. Vedeți? Și a fi credincios înseamnă că credința lui Dumnezeu se mișcă prin voi.

Vă place? Mie îmi place mult să învăț despre cum trebuie să fie adevărata credință.

El știa fără nici o umbră de îndoială că era Fiul lui Dumnezeu. De unde știa aceasta? Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu Îl identificase cine este. Din cauza aceasta El a spus: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, căci ele sunt Cuvântul manifestat, care a fost făgăduit.*” –(Ioan 10.37-38 – parafrizare) -.

O, dacă ați putea vedea aceasta!

Vedeți voi, Cuvântul singur s-a identificat cine este. Astfel El a spus: *„Cine mă poate acuza că am păcat?”* Cu alte cuvinte. *„Cine poate să-Mi arate că viața Mea și lucrările Mele nu împlinesc exact ceea ce ar trebui să facă Mesia?”*

Nimeni nu putea spune nimic, pentru că era exact așa. El avea credință să creadă că orice va spune, se va împlini întocmai. Dar nu numai atât, ci a mai spus: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi”*, după care a adăugat: *„Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că voi fi cu voi, chiar în voi”,* de aceea, *„...să nu vă îngrijorați gândindu-vă cum sau ce veți spune; căci ce veți avea de spus, vă va fi dat chiar în ceasul acela; fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.”* (Matei 10.19-20).

și: *„Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.”* (Ioan 14.10).

Înțelegeți ce vreau să spun?

Un creștin adevărat, ar trebui să se identifice cu cuvintele spuse de Isus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede...”* Și eu vă întreb: Cum este posibil să pretinzi că ești credincios și să negi aceste cuvinte? Vedeți? Nu se poate.

Adevărul este că tu nu ești credincios de aceea nu poți fi urmat de aceste semne. Da, tu crezi numai ce vrei, iar restul pui la o parte, dar trebuie să iei tot Cuvântul și să-L crezi în întregime, căci numai când Îl crezi sincer (când nu ai o credință formală, ci-L crezi cu adevărat), vei fi urmat de semnele date celor credincioși.

O, ați putea compara un creștin de astăzi cu unul de atunci? Nu, pentru că ucenicii umblau în puterea Duhului și acționau în puterea Duhului Sfânt, ca niște întemnițați, așa cum am predicat aseară. Un întemnițat al Cuvântului și al vocii lui Dumnezeu, nu ar face nici o mișcare până nu este trimis de Dumnezeu.

Nu ați vrea să vedeți o biserică ridicându-se astfel? Va fi o astfel de biserică. Da, ea trebuie să vină, și eu cred că este pe drum chiar acum, pentru că același Cuvânt care s-a identificat atunci, ne identifică și pe noi. Vedeți?

„Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui.

Cine zice: „Îl cunosc”, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu

este în el.” (Ioan 2.3-4).

Poate zici: „Păi, eu nu le cred pe toate...” Atunci ești un necredincios. Dacă Biblia spune așa, înseamnă că așa trebuie să fie, iar acest lucru este stabilit pentru veșnicie, căci ceea ce spune Biblia este adevărul.

Priviți ce spune El în Ioan 15.14:

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” – Dar vedeți? Trebuie să aveți credință în El.

Deci Isus avea credință pentru că știa cine este. Credința a putut produce numai atunci când a știut cine era. Prin urmare, *„dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele”*, înseamnă că știți cine sunteți. Amin. Și atunci, *„cereți orice veți vrea, și vi se va da.”*

Nu ar fi minunat dacă cineva ar veni în rândul de rugăciune și ar spune: „Sunt creștin și nu am nici o apăsare, pentru că inima mea nu mă osândește cu nimic, iar Ceva îmi spune că toate suferințele mele vor înceta începând din seara aceasta.”? Atunci veți merge cu ceva de aici.

Poate ați simțit emoții și ați făcut o mulțime de lucruri, dar nu aceasta contează, pentru că singura care lucrează este credința desăvârșită care se manifestă în voi ca o încredințare neclintită. Când ea este acolo nu mai există nimic care să vă poată clinti.

Poate că doctorul îți spune că vei muri până luni pentru că ai cancer, dar dacă în inima ta vine acea credință desăvârșită, care îți dă o încredere neclintită, vei putea să-i râzi medicului în față.

Atunci vei fi ca bătrânul Ilie, când a coborât în fața prorocilor lui Baal și le-a spus: *„Strigați tare...poate doarme...!”* deoarece el știa ce urma să facă Dumnezeu pentru că-i fusese descoperit.

El a mai spus: *„Dumnezeul care va răspunde cu foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu.”* Și tot poporul a răspuns: „Bine!”

Ceilalți s-au tăiat și au făcut tot felul de lucruri, zicând: *„Baale, auzi-ne!”* dar Ilie a stat liniștit. Mai mult, i-a luat în batjocură spunând: *„Strigați tare, poate se gândește la ceva; sau are treabă, sau poate e în călătorie, sau poate doarme, și se*

va trezi.” De ce aceasta? Pentru că știa ce urma să se întâmple.

Apoi, când totul a intrat pe făgaș, a pășit în față și a spus: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! (el nu a spus „Iacov”, adică „înșelător”, ci l-a numit „Israel”, adică „Cel ce luptă cu Dumnezeu”)

Deci: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta. Tu mi-ai arătat tot ce se petrece aici, iar eu am făcut întocmai cum mi-ai poruncit, de aceea, fă să se știe!” (1 Împărați 18.27-36).

Și când a spus aceste cuvinte, a căzut foc din cer. Ilie era pe deplin încredințat că focul va cădea când va spune acele cuvinte. De ce? Pentru că așa a spus Cuvântul.

Fraților, Biblia este același Cuvânt al lui Dumnezeu, iar când tu poți primi încredințarea (credința adevărată), când știi cu siguranță că făgăduința aceasta făcută de Dumnezeu, îți aparține, vei vedea roadele.

Oamenii mă întreabă adesea: „Frate Branham, cum te simți când stai pe platformă și vezi cum vin oameni din toate limbile ca să te rogi pentru ei? Nu te temi că ai putea greși ceva?”

Nu, domnilor, eu nu mă tem pentru că fac exact ce mi-a spus El. Nu m-am temut niciodată, pentru că am crezut tot ce mi-a spus și știu că cuvintele Lui sunt Adevărul. Dacă în seara asta, El ar veni și mi-ar spune să mă duc la mormântul prezidențial și să-l ridic pe George Washington, aș invita întreaga lume să fie martoră. Da, eu le-aș spune tuturor: „Veniți să vedeți împlinirea cuvintelor Lui!”

I-aș chema pe critici și le-aș spune: „Astăzi veți vedea slava lui Dumnezeu. Luați-vă un scaun și așezați-vă pe el, căci mortul va ieși din pământ de îndată ce-l voi chema.”

În ziua aceea, când un băiețel din Finlanda, zăcea mort de mai bine de o jumătate de oră, zdrobit tot, cu hemoragie pe nas și pe urechi, cu picioarele rupte bucăți și desculț, pentru că pantofii îi săriseră până departe, eu am privit spre el și am spus:

„Acesta este băiețelul despre care mi-a vorbit Domnul”, după care i-am zis fratelui Moore: „Hai să vedem ce este scris pe ultima pagină din Biblia mea”. Atunci, fratele Moore și fratele Lindsay, au citit următoarele:

„Se va întâmpla, zice Domnul, într-o țară străină, într-o zonă cu mulți brazi și înconjurată de stânci. Băiețelul va avea o tunsoare rotundă, ca o oală, va purta pantaloni încheiați sus și va avea ciorapi lungi pe picioare. Va avea ochi căprui dar îi vor fi dați peste cap, deoarece va fi ucis într-un accident de mașină. Tu să-ți pui însă mâinile peste el, căci va reveni la viață.”

Aceste cuvinte erau scrise în Biblie, și iată că băiețelul zăcea acolo așteptând Cuvântul. Eu am spus: „Dacă băiețelul acesta nu se va ridica, înseamnă că eu sunt un proroc mincinos, și ca urmare, puteți să mă dați afară din Finlanda. Dar dacă el se va ridica, să cădeți la pământ și să vă pocăiți!”, după care am adăugat: „Moarte, tu nu poți să-l mai ții!”

Am rechemat duhul lui, conform Cuvântului lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, și el s-a ridicat. Așa este. Vedeți?

De ce? Pentru că credința a luat conducerea, și pentru că Dumnezeu a spus așa.

În aceste zile Dumnezeu vorbește prin vedenii, dar dacă acea vedenie este contrară Cuvântului, e greșită.

Fraților, Cuvântul este mai mult decât o vedenie, așa că, dacă o vedenie este contrară Cuvântului, dați-i pace pentru că nu este de la Dumnezeu, căci El nu-și poate contrazice propriul Cuvânt.

Prin urmare, dacă Cuvântul ți-a spus ceva, poți să ai deplină încredere că acel lucru se va împlini întocmai.

Dacă Biblia spune: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși”*, ei bine, frate, credința desăvârșită va lua conducerea când vei trece prin acest rând de rugăciune și, când vei pleca de aici, o vei face strigând și spunând:

„Totul s-a terminat! Totul s-a terminat!”

Dacă ai o dorință în inima ta și crezi că atunci când a fost făcută rugăciunea pentru ea ai primit răspuns, nu mai este nimic de discutat cu privire la aceea. Acel lucru se va întâmpla negreșit, ca în cazul femeii cu scurgerea de sânge.

Acum priviți. Isus avea credința desăvârșită. El a venit pentru că era Cuvântul. Dar imediat ce primești Cuvântul, și tu devii Cuvântul, iar atunci se întâmplă ceea ce a

spus Isus în Ioan 15.7: „Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”

Vedeți? Mai mult: „dacă veți zice muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și nu vă veți îndoii în inima voastră, ci veți crede că ce ziceți se va face, veți avea lucrul cerut.

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați primit, și-l veți avea.” (Marcu 11.23-24).

Nici spațiul și nici timpul, nu vor putea schimba aceasta pentru că voi știți că acel lucru este făcut, este încheiat.

Acum priviți. Aici, în Ioan 15.7, El ne-a spus și nouă: „Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” Aceasta se întâmpla atunci când vă recunoașteți poziția, ca credincioși, în Scriptură. Vedeți?

Dar mai întâi, este nevoie să vă recunoașteți poziția așa cum Și-a recunoscut-o și El pe a Sa.

Când S-a arătat lui Cleopa și prietenului său, după înviere, Isus le-a zis:

„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!

Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?” (Luca 24.25-26).

Ascultându-L, cei doi se gândeau: „Omul acesta vorbește puțin diferit față de ceilalți.” dar când au intrat în casă, și-au dat seama că era chiar El.

Vedeți, ochii lor erau întorși de la El, dar când a procedat ca atunci când era încă cu ei, L-au recunoscut.

Acum, voi trebuie să credeți că veți primi ceea ce ați cerut. Dacă credeți, recunoașteți-vă poziția de credincioși; recunoașteți că toate aceste lucruri sunt pentru voi, iar dacă în viața voastră există ceva care vă osândește, puneți mai întâi lucrurile în ordine, căci altfel, se pot ruga pentru voi o duzină de oameni credincioși, pot să-și pună mâinile peste voi și să săriți cu toții în sus și-n jos, sau pot turna goloane de ulei peste voi, căci nu se va întâmpla nimic. Așa este.

Odată, am întâlnit într-un rând de rugăciune pe cineva căruia i-am spus că s-a mai rugat cineva pentru el, un om cu părul închis la culoare și cu maxilare puternice. Acel bărbat era Oral Roberts. I-am spus și numele orașului în care s-a ținut adunarea.

„Da, așa este”, a răspuns persoana respectivă.

„Pentru tine s-a rugat acel bărbat, dar iată cauza pentru care nu ai primit ceea ce ai cerut: tu ai săvârșit un păcat pe care trebuie să te duci să-l mărturisești soțului tău. Dacă-l vei mărturisi, vei fi vindecată.”

Vedeți? Rugăciunea nu vă ajută la nimic, până nu îndrepti acel lucru rău, căci dacă inima voastră va condamna cu ceva, Dumnezeu nu va putea intra acolo. Înțelegeți?

Dumnezeu nu poate locui în inima voastră până nu îndreptați lucrurile, iar după ce totul este în ordine trebuie să aveți credință. Din momentul acela, nu vă mai temeți.

În cartea lui Iov citim că acest bărbat se temea. Și lucrul de care s-a temut, acela i s-a întâmplat. Ce a adus acel lucru pentru el? Teama. Da, acel lucru i s-a întâmplat pentru că se temea de el. Dacă ar fi crezut, credința ar fi ținut răul departe de el, dar teama l-a apropiat. S-a temut că se va întâmpla și așa a fost. Înțelegeți? Dacă ar fi stat liniștit, încredințat că nu se va întâmpla, nu i s-ar fi întâmplat nimic. Puteți vedea ce vreau să spun?

Poate că atunci când veniți în rândul de rugăciune, vă temeți și ziceți: „Dar dacă nu am destulă credință?”

Dacă gândiți așa, nu se va întâmpla nimic pentru că voi trebuie să fiți încredințați că veți primi ceea ce cereți.

Iov s-a temut că toate acele lucruri vor veni peste el și așa a fost. **Dacă vă temeți că boala nu vă va părăsi, să știți că nu va pleca. Dar dacă aveți credință, veți fi vindecați.**

Întrebați-l pe un medic dacă nu este adevărat ce vă spun. Primul lucru pe care îl face când începe să trateze un bolnav, este să-i inspire încredere în medicamentul pe care i-l administrează. Dacă nu aveți încredere în acel medicament, dați-i pace. Sigur.

Atunci ce vă trebuie? Credința care aduce vindecarea. Ea acționează tot timpul.

Voi știți că și Petru s-a temut. Cuvântul i-a spus că poate umbla pe apă, dar el s-a temut. După ce a pornit, când a zis: „*Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape.*” (Matei 14.28), s-a gândit că cel care-l chemase să vină, era vreo stafie și s-a îndoit. Vedeți?

Mai întâi și-a zis: „Este Domnul! Voi umbla pe ape până la El”, dar când a văzut valurile, s-a speriat.

Știți ce s-a gândit?

Mai întâi și-a zis: „Voi merge, pentru că Cuvântul mi-a poruncit s-o fac!” dar știți care a fost următorul lucru pe care l-a făcut? S-a uitat la simptome: cât de mari erau valurile, cât de puternic sufla vântul și s-a speriat. Ce a urmat? S-a dus în jos.

Vedeți? De ce s-a temut, nu a scăpat; chiar aceea i s-a întâmplat. Desigur. **Când a crezut că poate merge, a mers; dar când s-a temut, încredințarea l-a părăsit, și a început să se scufunde. Puteți înțelege?**

El avea încă credință, dar încredințarea l-a părăsit. Încredințarea l-ar fi dus pe vârful valurilor, direct la Domnul, dar pentru că nu avea o credință desăvârșită, nu a reușit.

El credea că posedă acea credință, și adevărul este că a avut-o când a coborât din corabie pe valuri, de aceea nu s-a gândit cât de puternic lovesc acele valuri. Nici măcar nu s-a gândit la așa ceva.

Vedeți? Dar atunci când începi să te gândești: „Stai puțin, am fost bolnav atât de mult timp încât...” Oprește-te! Dacă gândești în felul acesta, poți să te urci înapoi pe corabie. Încetează să mai gândești așa!

Avraam nu a luat în seamă nici trupul lui aproape mort, nici pântecul sterp al Sarei. El nu s-a gândit la așa ceva; nici măcar nu le-a luat în calcul, ci a privit doar la ce a spus Dumnezeu și s-a dus mai departe.

Cât timp Petru a procedat așa a putut merge pe ape, dar Isus a trăit într-o lume despre care nimeni nu știa nimic, într-o lume a credinței desăvârșite în Dumnezeul cel desăvârșit.

Dacă noi trăim în credința desăvârșită a unui creștin, ceea ce și suntem, părem total diferiți de lumea aceasta. Oamenii nu ne pot înțelege, pentru că noi umblăm prin Duhul, de aceea facem numai ce ne spune El, iar când ne interzice să facem un anumit lucru, nu-l facem. Din cauza aceasta, oamenii spun că suntem fanatici.

Acest lucru este valabil pentru toți credincioșii: pentru lume ei sunt niște fanatici. Oamenii nu-i pot înțelege, pentru că trăiesc într-o altă lume.

Isus a trăit într-o Lume pe care nimeni nu a putut-o atinge. Nici chiar ucenicii nu L-au putut înțelege; nu-l puteau înțelege nici vorbirea, de aceea l-au spus: „Tu ne vorbești în pilde, dar noi nu înțelegem ce vrei să spui.” Vedeți? Ei nu erau în Lumea în care trăia El, de aceea nu-L puteau înțelege.

Deci, când un om umblă prin credință, vreau să spun printr-o încredințare neclintită, el este izolat de lume și devine o făptură nouă în Hristos. Când se întâmplă aceasta, voi intrați în Mireasă. Înțelegeți? Înseamnă că fiecare dintre noi trebuie să ajungem în acea stare. Nu doar păstorul, diaconii sau administratorii, ci fiecare individ în parte trebuie să pășească singur într-o Lume nouă, cu Dumnezeu. Voi sunteți născuți în Împărăția aceea, și acolo nu este nimeni altcineva, decât tu și Dumnezeu: El îți dă porunci, iar tu le îndeplinești întocmai. Indiferent ce spune El, în inima ta nu este nici o umbră de îndoială și mergi numai înainte. Dacă Domnul îți spune ceva, nimeni din lume nu te poate face să renunți, ci vei merge mai departe. Aceasta dovedește că ați intrat în credința desăvârșită, care nu poate cădea.

Datorită faptului că avea o credință desăvârșită, ceilalți oameni îl credeau un mistic (mistic = persoană ce are o credință eronată în existența unor forțe naturale și care crede în posibilitatea omului de a comunica cu ele pe căi tainice, neraționale).

De fapt, așa sunt priviți și cei care au acest fel de credință, astăzi.

Domnul ne-a învățat să ne împotrivim diavolului, căci atunci el va pleca de la noi. Cuvântul „împotrivire”, înseamnă „a-l respinge” , cu alte cuvinte, noi trebuie să ne îndepărtăm de el.

Dacă Dumnezeu spune un lucru, indiferent cu ce argumente vine Diavolul, să nu-l ascultați! Urechile voastre să fie surde la orice șoaptă, în afară de ceea ce spune Duhul. Înțelegeți?

Singurul lucru la care trebuie să luați aminte, este ce spune Duhul, căci este scris:

„Cine are urechi, să asculte ce zice bisericilor Duhul.”

Voi știți că în Biblie se spune în mod constant acest lucru:

„Cine are urechi, să asculte...” (Apocalipsa 2.7a; 11; 17), etc. sau: *„Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei...”* (Apocalipsa 13.18). Desigur, căci noi vorbim prin credință.

Voi trebuie să aveți acea credință desăvârșită, care spune: „Da”. Atunci când Dumnezeu spune „Da”, nu mai este nici un loc pentru „NU!” Când El spune „Da”, este „Da”! ceea ce înseamnă că nu mai există nimic de adăugat sau de scos.

Cu credința Sa desăvârșită, Isus era un tip foarte ciudat, iar Diavolul nu a stat prea mult prin preajma Lui.

Noi am văzut aceasta în tema de azi-dimineață. Când a venit cu acea mare concepție intelectuală, el a eșuat în fața lui Isus pentru că a atins un „Cablul” prin care treceau 10.000 de volți, acea putere aruncându-l înapoi. Da, domnilor. Pentru că Isus i-a spus: *„Este scris că omul nu va trăi numai cu pâine...”* (Matei 4.4), aceasta scuturându-l foarte tare pe Satana.

Apoi, Diavolul a venit puțin mai finuț, spunând: „Tu ești un om mare, așa că ai putea deveni cineva”, dar Domnul Isus i-a răspuns: *„Înapoia Mea, Satana!”*

O, Doamne! De ce s-a atins el? *„Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău!”*

Vedeți, El s-a prezentat în fața Satanei ca fiind Domnul Dumnezeu. Dacă Satana nu ar fi știut că El era Domnul Dumnezeu, ar fi spus cu siguranță: „Stai puțin, căci Tu nu ești Acela!” dar el știa foarte bine cine era Isus; știa pe ce teren se află.

Isus i-a spus: *„Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău”*, și Acela era El. Satana știa foarte bine aceasta pentru că Isus dovedise deja că El este Domnul Dumnezeu.

Observați. Credința desăvârșită este stăpâna tuturor situațiilor; ea domină în orice situație indiferent care ar fi aceea.

Când crezi, tu ești pe deplin încredințat în tot ce faci, oricare ar fi circumstanțele.

Vedeți, dacă ai sta în fața unei încăperi pline de bolnavi, iar Domnul ți-ar descoperi

ce se va întâmpla cu fiecare în parte, tu spune ce a spus El și du-te mai departe. Nu pune alte întrebări pentru că totul este deja rezolvat. Trebuie doar să mergi mai departe pentru că credința domină în toate împrejurările.

Poate cineva zice: „ Păi, dacă faci asta, cutare va zice...” Nu are importanță aceasta. Credința crede că Dumnezeu va lucra. Nu știu cum, dar ea va lucra.

Să nu uitați însă că credința este în strânsă legătură cu dragostea, pentru că tu nu poți avea credință dacă nu ai dragoste. De ce aceasta? Pentru că voi credeți într-un Dumnezeu a cărui esență este dragostea. Aceasta înseamnă că dragostea și credința lucrează împreună. Este la fel ca într-o familie tânără.

Priviți un tânăr și o tânără. Ei se îndrăgostesc unul de celălalt, apoi, cu cât trece timpul se cunosc tot mai bine, iar inimile lor bat tot mai mult ca una. Vedeți? Ei încă nu sunt soț și soție dar dragostea îi ține împreună și au încredere unul în celălalt. Dar, dacă nu au încredere, ar fi mai bine să nu se căsătorească.

Voi trebuie să aveți credință, înțelegeți?

Dacă i-ați despărți pe cei doi tineri, dacă l-ați duce pe unul în nordul îndepărtat, iar pe celălalt în sud, dragostea ar face ca inimile lor să bată una pentru cealaltă indiferent unde se află. Ei vor fi fideli unul celuilalt pentru că se iubesc.

Tot așa, dacă tu-L iubești cu adevărat pe Domnul, nu doar ca să „fentezi” iadul, deci dacă Îl iubești cu adevărat, atunci vei avea încredere în Dumnezeu.

Aceasta îmi amintește de o femeie creștină din Louisville. Ea s-a îndrăgostit de un bărbat creștin și s-au căsătorit. Ei se iubeau și aveau încredere unul în celălalt. Bărbatul avusese probleme cu băutura, înainte, așa că ea i-a spus într-o zi:

„Dragul meu, îmi dau seama că de multe ori ești ispitit și ți-e greu, dar vreau să știi că dacă vreodată s-ar întâmpla să cazi, să nu pleci de acasă. Să vii acasă așa cum ești pentru că eu voi fi întotdeauna aici, pentru tine, și mă voi ruga până vei birui. Nu vreau să te pierd pentru că m-am măritat cu tine și te iubesc orice s-ar întâmpla.”

Câteva zile mai târziu, el a prânzit cu colegii, iar la un moment dat le-a spus:

„Cum e posibil să greșești față de un om care te iubește atât de mult?”

Vedeți? Cum ai putea înșela o astfel de încredere? Nu se poate.

Când eram păcătoși, fără Dumnezeu în lume, afundați în noroi și mizerabili, El a venit la noi. Da, Dumnezeu ne-a căutat pe noi, nu noi L-am căutat pe El, căci este scris: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu...*” (Ioan 6.44).

El a coborât în noroiul în care ne aflam, ne-a căutat și ne-a scos afară. Cred că o asemenea faptă ar trebui să nască în inima noastră o dragoste desăvârșită pentru El.

Priviți numai ce ați fost odinioară și ce sunteți acum. Cine a realizat aceasta? Cineva care v-a iubit. Atunci cum ați putea să vă îndoiiți de ceea ce a făgăduit El? O dragoste desăvârșită va crea o încredere desăvârșită în Cuvântul Său.

El m-a găsit când nu eram decât un nimic și încă sunt un nimic, dar mă aflu în mâna Lui. Vedeți? El m-a apucat pentru că m-a iubit atunci când nu mă iubea nimeni. Da, El ne-a iubit atunci când nu ne iubea nimeni și ne-a schimbat.

Odată, o soră de culoare, mărturisea:

„Nu sunt ceea ce trebuie să fiu și nu sunt ceea ce vreau să fiu, dar știu că nu mai sunt ceea ce am fost.”

Vedeți? Ea știa că în viața ei s-a întâmplat ceva prin faptul că a fost scoasă de acolo, și așa este.

Când eram un străin față de Dumnezeu, El s-a oprit în dreptul meu și m-a ridicat. Aceasta îmi dă încredere în felul în care El vrea să mă folosească pentru că știu că are un scop pentru care procedează așa. El a văzut ceva în mine; a văzut ceva în voi și a avut un motiv ca să vă salveze.

Uitați-vă la oamenii care nu sunt salvați astăzi, priviți câte milioane trec pe alături. El ar fi putut trece și pe lângă voi dar nu a făcut-o, ci v-a ales. Amin. Aceasta înseamnă că nu vă poate lua nimeni locul. Amin. Voi faceți parte din planul lui Dumnezeu pentru că vă iubește.

Nu ați vrea să-l întoarceți dragostea înapoi? Dacă da, înseamnă că între voi este o legătură de dragoste și oricare ar fi situația sau împrejurările, ele vor fi dominate de această dragoste desăvârșită care naște credința. Vedeți? Voi știți că Dumnezeu vă iubește pe voi și că voi Îl iubiți pe El, iar aceasta aduce credința. În

ordine. Și când se întâmplă aceasta vine la suprafață ceea ce a făgăduit Dumnezeu.

Acum priviți. Credința desăvârșită este la fel de curată ca și dragostea. Vedeți? Dacă iubiți pe cineva, nu este nevoie ca altcineva să vină și să vă spună să-l iubiți, pentru că îl iubiți pur și simplu.

Dar ce mi-ați răspunde dacă v-aș cere să dovedeți dragostea voastră? Desigur, ați spune: „Eu îmi dovedesc dragostea prin felul în care mă port.” Vedeți?

Viața voastră dovedește ce sunteți cu adevărat. Același lucru se întâmplă și pe tărâmul creștinismului.

Dacă aveți o dragoste sinceră, neprefăcută, o dovedeți prin felul în care vă purtați. Atunci nu vă mai plângeți, pentru că știți că totul este rezolvat și mergeți mai departe. Indiferent cum par lucrurile, sau ce spune cineva, voi știți că s-a întâmplat, voi știți că totul este încheiat deja.

Deci vedeți? Dragostea și credința trebuie să meargă împreună. Ele se înrudesc, sunt nedespărțite pentru că dragostea produce credință.

Când suntem ispitiți de Satana, trebuie să ne împotrivim printr-o credință desăvârșită, prin Cuvântul Său desăvârșit, așa cum a făcut și Isus. Cuvântul lui Dumnezeu este desăvârșit, iar noi trebuie să avem o credință desăvârșită în El ca să ne putem împotrivi Satanei.

Acum mă voi grăbi cât pot.

Prin credința în Cuvântul Său, noi putem birui totul: iadul, moartea și mormântul. Da, noi știm că acea credință desăvârșită în Cuvântul lui Dumnezeu va birui totul. Moartea nu poate sta în prezența Lui; și nici boala nu poate sta pentru că, în continuu, din El curg râuri de Putere.

Când a fost la pământ, era suficient ca oamenii cuprinși de umbre să se atingă de El și erau vindecați pe loc. După ce femeia cu scurgere de sânge a făcut acest lucru, toată mulțimea a dorit să-L atingă pentru că au văzut cu toții că din El ieșea, în mod constant, o putere care vindeca.

Priviți! El umbla prin lume printr-o credință desăvârșită, pentru că era Cuvântul. Și ce a spus Cuvântul?

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele...” Ce se va întâmpla?

Atunci veți umbla la fel ca El, ceea ce înseamnă că și din voi vor curge râuri de Putere, care vor curge peste oameni.

Înțelegeți ce vreau să spun? Voi nu veți încerca să faceți aceasta, nici nu vă veți imagina, ci se va întâmpla aievea.

Ce a vrut să zică Isus când a spus: *„Stricați Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica”*? El a rostit aceste cuvinte, gândindu-se la ceea ce a spus psalmistul:

„...căci nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.” (Ioan 2.19 și Psalm 16.10b).

Vedeți? Un proroc la care venea Cuvântul spusese acele cuvinte, iar El știa că era Persoana despre care se vorbea.

Acum, Isus a spus că: *„rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav”* și că *„dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”* (Iacov 5.15, Marcu 16.18). Prin urmare, voi trebuie să aveți aceeași încredințare neclintită, că dacă cineva își pune mâinile peste bolnavi, așa va fi, pentru că așa a spus El.

Isus nu s-a temut să spună: *„Stricați Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica”*, pentru că știa că El este Mesia, adică Acela despre care vorbea psalmistul când zisese: *„Nu vei lăsa ca iubitul Tău să vadă putrezirea.”* Isus știa bine că El era Acela. Știa că despre El se spusese că nu va vedea putrezirea; și că sufletul Lui nu va rămâne în iad.

El știa bine, era încredințat că a biruit moartea, iadul și mormântul, de aceea a zis: *„Stricați acest templu, dacă vreți, căci în trei zile se va ridica din nou.”* Și așa a fost.

O, Doamne! Și El a spus: *„Eu am putere s-o dau (viața) și am putere s-o iau iarăși!”* (Ioan 10.18). Vedeți? El știa cine este.

Voi sunteți creștini și, ca urmare, aveți dreptul la oricare din binecuvântările pentru care Și-a dat Isus viața. Toate vă aparțin, pentru că El a plătit pentru tot, de aceea, voi trebuie doar să credeți; nu să vă imaginați, ci să credeți, căci atunci știți că acel lucru este al vostru și puteți să-l aveți. O, aceasta este biruința credinciosului.

El a știut mai dinainte tot ce se va întâmpla, de aceea, tot ce a spus s-a împlinit întocmai.

Acum, priviți. Dumnezeu Și-a onorat întotdeauna Cuvântul, împlinind tot ce a spus. Gândiți-vă! Orice a spus Isus, Dumnezeu a adus la împlinire, ceea ce înseamnă că El știa că cuvintele Sale sunt cuvintele lui Dumnezeu. Și aceleași cuvinte sunt valabile și pentru noi, așa că: *„dacă ziceți acelu munte...”* Înțelegeți?

Isus știa că în toate face numai voia lui Dumnezeu și că în viața Sa nu era nimic rău, căci Dumnezeu spusese despre El: *„Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care-Mi găsesc plăcerea; de El să ascultați.”* (Matei 17.5).

Acum, când același Dumnezeu vine la voi și își găsește plăcerea să locuiască în voi și să onoreze cuvântul vostru, care ar trebui să fie hotărârea voastră?

Care a fost hotărârea lui Iosua?

„Soare, stai pe loc!” și soarele a stat. Amin.

Care a fost hotărârea lui Moise? A îndreptat toiagul spre mare și a poruncit apelor să se despartă, ca să poată trece poporul prin mijlocul lor. Și ele s-au despărțit.

Vedeți? *„Dacă veți spune muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și nu vă veți îndoii, ci veți crede, veți avea lucrul cerut.”*

Aceasta vă aduce înapoi, în Cuvânt.

Poate că unii lasă aceste cuvinte să treacă pe alături, dar credința adevărată le primește chiar acum. Și vă spun: eu am văzut aceasta, prieteni.

Aici, în fața mea stă Biblia, și vă pot spune fără nici o rețineră că știu că ceea ce spune ea este adevărat, pentru că am văzut cu ochii mei împlinindu-se. Eu sunt un martor al acestui Cuvânt și pot să vă spun că El este Adevărul.

Eu L-am văzut pe Creator aducând la existență ființe vii. Da, L-am văzut făcând aceasta sub privirea mea. El a adus la existență o veveriță, apoi încă una, pentru că așa a spus. Acesta este adevărul.

O, unde am putea să fim noi? El a spus doar: „ Vorbește și nu te îndoii, căci atunci vei avea tot ce ceri!” Atunci, eu L-am crezut pe Cuvânt, iar El a făcut întocmai cum a spus. Vedeți? Aceasta este credința desăvârșită. Desigur.

Acesta a fost un lucru mai mare decât oprirea soarelui pe cer, pentru că atunci El a oprit planetele din mișcarea lor, dar aici a adus la existență ceva ce nu era; a creat niște veverițe.

Fraților, eu sunt foarte bucuros pentru că știu că Dumnezeu poate lua această țărână și din nimic să mă aducă din nou la viață, după ce am fost pus în mormânt. O, Doamne!

Credința mea privește sus la, Tine,

O, Miel al Calvarului!

Spune! Nu te îndoii, ci crede, căci atunci vei avea ceea ce ai cerut. Amin. Crede și vei primi.

Isus a luat Puterea Sa și a împărțit-o peste ceilalți. El nu a ținut-o pentru Sine, ci a împărțit-o și celorlalți, iar astăzi poate face la fel. De altfel, El a promis că cei ce vor crede în El vor primi aceeași credință desăvârșită. Credeți aceasta? El a făgăduit aceasta în Ioan 14.12, unde scrie:

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea...”

În Marcu 16.17-18: *„Iată semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede Ș în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”*

Și în Marcu 11.23: *„De aceea, adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare!” și nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”*

El ni s-a arătat și nouă în același fel în care S-a arătat celor din Vechiul Testament și celor de la începutul Noului Testament, prin același Cuvânt, același Hristos. Iar eu vă pot spune că Hristos este Duhul Sfânt, pentru că cuvântul **„Hristos”** înseamnă **„Cel uns”**. O persoană care este unsă cu Duhul, este un hristos, un uns.

Câți din voi știu aceasta? Cu ce va fi uns? Cu Duhul Sfânt.

În această legătură, în Fapte 2.22 citim:

„...Pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu (Duhul) prin El în mijlocul vostru...” Înțelegeți?

Acum, noi suntem unșii Lui cu același Duh. Da, noi suntem unșii Săi din zilele din urmă și strălucim prin învierea lui Isus Hristos, arătând că El nu este un mit și că nu este mort, ci e viu în mijlocul poporului Său, revărsându-Se pe Sine în mireasa Sa, în forma Duhului Sfânt. Prin aceasta, noi devenim una cu El, pentru Cina nunții, iar El se manifestă prin aceleași semne făgăduite de același Dumnezeu, în același Cuvânt.

Deci, nu ne mai rămâne de făcut nimic altceva decât să credem, iar pentru aceasta ne trebuie acea încredințare neclintită, care dă naștere la credința desăvârșită.

Oh, dar cât suntem de amorțiți!

Haideți să ne gândim puțin.

A făcut El totul pentru noi? Ne-a spus El mai dinainte toate lucrurile și ele s-au împlinit întocmai? Nu am văzut noi Stâlpul de Foc făcând în mijlocul nostru exact ceea ce a făgăduit? Nu L-am văzut noi? Nu L-au fotografiat ei și nu a recunoscut știința că este adevărul și nu l-au publicat fotografia prin toate ziarele și revistele? Nu a procedat și în Noul Testament ca și în Vechiul? Nu este deci Același? Nu a venit același Duh Sfânt cu deosebirea duhurilor, dovedind că Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri? Nu a dovedit că El este același Dumnezeu?

Ba da! Și El este aici, făcând aceste lucruri mărețe, ca să nască în inimile voastre o credință desăvârșită. Eu Îl simt. Știu că e aici. Știu că Duhul Lui este în mijlocul nostru și că El cunoaște toate lucrurile. Amin. Desigur. Și știu că El vrea să facă ceva; că vrea să-i aducă pe oameni la credința desăvârșită.

Vom păși în veșnicie doar opt suflete, cum s-a întâmplat și în zilele lui Noe? Vom ieși din Sodoma doar trei, ca în zilele lui Lot? Sau vom veni la El doar șase suflete, cum s-a întâmplat în zilele lui Ioan Botezătorul?

Haideți să credem că lucrările Sale sunt desăvârșite, căci ele se manifestă zilnic în fața noastră, dovedind că El este Cuvântul.

În Evrei 4.12 scrie că: *„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor*

decât orice sabie cu două tăișuri; pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțurile inimii și gândurile ei.” Gândiți-vă numai!

Cuvântul lui Dumnezeu este acela care judecă gândurile inimii, Cuvântul făcut trup. Aleluia. Cuvântul care lucrează într-un trup de carne, făcând semne palpabile, semne biblice, pentru a naște în voi o credință desăvârșită, care să vă pregătească pentru o răpire desăvârșită.

Diavolul a pus totul în lume încercând să vă facă să nu credeți. Astfel, el va încerca să vă arunce tot ce se poate în față, dar voi, îndepărtați-l, căci Biblia spune:

„Ridicați-vă și scuturați-vă!”

Duhul Lui este aici și El vă cunoaște, de aceea aveți un singur lucru de făcut: să-L credeți și să-L acceptați.

Credeți voi? El știe ce este în voi, știe cine sunteți și ce doriți. Dar știe și de ce aveți nevoie.

Jim, crezi că El știe care este problema copilașului tău? Tu i-ai luat temperatura chiar înainte ca să pleci, dar crezi că El poate să-l vindece? Eu am văzut ce s-a întâmplat chiar înainte ca să pleci. Acesta e adevărul.

Doamnă Little, crezi că Dumnezeu îți va da biruință asupra diabetului de care suferi?

Lângă tine stă o femeie pe care nu o cunosc, dar Duhul este peste ea. O frământă ceva..., un copil care trebuie să fie operat la ochi. Ea este din Chicago.

Ce este aceasta? *„Cuvântul este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri...”*

Crezi aceasta? Sigur că da.

În rândul următor este o doamnă care tocmai a fost operată la ochi și nu se simte prea bine. Crezi? Tu te vei face bine.

În ordine. Ea se gândește la aceasta.

Cred că în seara aceasta nu s-au dat numere de rugăciune, de aceea aș vrea să știu câți doresc rugăciune pentru ei?

„Cuvântul este lucrător și mai tăietor decât o sabie...” Poate o sabie să facă aceasta? Nu, domnule. Dar Cuvântul lui Dumnezeu, poate. Credeți aceasta?

Unde este sora aceea din Tennessee, sora Ungren sau Downing? Aș vrea să ne cânte „Medicul mare este acum aproape”.

Nu o voi uita niciodată pe sora aceea din Fort Wayne, când, în timp ce se cânta cântarea „Medicul mare este acum aproape”, a fost vindecat acel băiețel. Apoi, ea s-a ridicat în picioare, cu mâinile sus, iar părul i-a căzut despletit pe spate, în timp ce pianul a început să intoneze singur același cântec. Puterea supranaturală a Duhului mișca clapele pianului ca să cânte „Medicul mare este acum aproape.”

Credeți? Dacă nu credeți, stați jos și nu mai veniți până aici, deoarece Biblia spune că aceste semne îi vor însoți doar pe cei ce vor crede. Și ea continuă: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”* Acesta este adevărul.

Dar vedeți? Vindecarea este condiționată de un singur lucru: **„dacă credeți”**.

Eu cred, pentru că Dumnezeu a dovedit că Cuvântul Său este adevărul, dar trebuie să credeți și voi când veți trece pe lângă El. Credeți? Când îmi voi pune mâinile peste voi, să știți că fac exact ce spune Biblia.

Frate Neville, avem ulei pentru ungere? Adu-l și vino aici, de partea aceasta.

Haideți să facem totul conform Scripturii. Vino și unge fiecare persoană care trece pe aici, apoi ne vom ruga pentru ei.

Ca să fiu sigur că vom avea o rugăciune de credință, din partea fiecăruia, aș vrea să vă puneți mâinile unul peste celălalt și să vă rugați, cei care sunteți credincioși.

Acum voi vedea cât de matură este biserica mea în credință. Vreau să văd câți sunteți pregătiți să luați Sabia și să pășiți în față, spunând: „Satană, te provoc, pentru că nu mai poți să îmi aduci necredință!”

De ce fac aceste lucruri? Pentru ca oamenii să creadă. Eu v-am predicat Cuvântul, iar prin aceasta puteți vedea că este Adevărul; puteți vedea că Cuvântul s-a făcut trup în voi; că S-a făcut viață în voi și în mine.

În ordine. Să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, Tu ești Marele medic, care stai aproape de noi. Eu am predicat

Cuvântul Tău, iar El a declarat că Tu ești aici și că ești același ieri, azi și în veci, și că Tu nu poți greși. Tu nu ne-ai înșelat niciodată, Doamne, iar acum Te rog să lași ca binecuvântările Tale să cadă peste toți aceia care și-au pus mâinile unul peste celălalt.

Ei cred, de aceea, noi îi ungem cu ulei și Te rugăm să le dai credință pentru vindecare, căci chiar Dumnezeu cerului este prezent aici. Îngăduie ca fiecare să fie scuturat și să primească tot ce le dai, Doamne. Deschide-le ochii ca să nu mai fie orbi și să nu se mai clatine, ci să poată vedea cu adevărat prezența lui Isus Hristos cel înviat.

Îndură-Te și ascultă-ne, în Numele lui Isus. Amin.

În Numele lui Isus Hristos, vă cer să veniți în acest rând numai dacă aveți credința desăvârșită, căci altfel, veniți degeaba.

Să nu veniți dacă nu credeți cu adevărat.

De când vă predic, v-am spus vreodată un singur lucru care să nu se fi împlinit întocmai? Domnul a făcut aceasta, dar nu pentru mine, căci eu cred, ci pentru voi, ca să puteți crede că ceea ce vă spun este adevărul.

Credeți că totul va fi în ordine și că veți fi sănătoși. Când ajungeți aici, aruncați necredința în „buzunarul” acesta duhovnicesc. Voi nu o veți vedea, dar este acolo. Când acel ulei vă va atinge, aruncați necredința acolo. Pășiți înainte cu o credință desăvârșită și veți fi bine. Vedeți? Atunci, Domnul să vă binecuvânteze.

În ordine. Cum se numește fratele? Capps.

Vino aici, frate Capps și cântă împreună cu adunarea, în timp ce ne rugăm. Fiecare să cânte: „Marele Medic este acum aproape.” S-o faceți mai mult cu inima. Da, căci El a dovedit că este aici. Amin.

În ordine. Lăsați ca cei care au credință să vină aici.

În Numele lui Isus Hristos, îmi pun mâinile peste ea ca să fie vindecată.

În Numele lui Isus Hristos, condamn această boală.

(fratele Branham continuă să se roage pentru cei care trec prin fața lui).

Aceștia sunt toți?

Acum haideți să ne plecăm capetele.

Marele Medic acum este aproape,

Isus cel milos.

El vorbește inimii ofilite s-o înveselească

O, auzi glasul lui Isus!

Dulci note în cântări de serafimi

Dulce Nume pe limba muritoare,

Cea mai dulce colindă cântată vreodată,

Isus, binecuvântat Isus.

Știți voi ce v-am făcut? Voi m-ați numit păstorul vostru și bine ziceți, căci sunt. Dar dacă eu, păstorul vostru, am fost legitimat de Isus Hristos că fac lucrările Lui, atunci credeți Cuvântul meu. Prin punerea mâinilor peste voi, eu am condamnat boala și suferințele care vă apăsau. Credeți căci, astfel, veți avea împlinirea cererilor voastre, pentru că toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred.

Sincer, eu cred că am primit ceea ce am cerut și accept vindecarea fiecăruia dintre voi, fiind convins că ea s-a împlinit.

Mi-am pus mâinile peste batistele de aici, și cred că ele vor produce exact ceea ce au cerut cei care le-au trimis.

Acest lucru intră în Tragerea a treia.

Aș vrea să vă pun o întrebare, celor care ați trecut prin rândul de rugăciune: puteți să credeți și să simțiți că s-a întâmplat ceva când mi-am pus mâinile peste voi?

Dacă da, ridicați mâna. Iată! Aceasta am așteptat. Acum începe doar să înflorească.

Eu am făcut aceasta cu un scop, și anume: pentru că încerc să aduc credința voastră la un nivel la care nu a mai fost niciodată până acum. Dorința mea este

ca voi să nu aveți o credință, ci credința desăvârșită; căci priviți spre un Dumnezeu desăvârșit, care are o dragoste desăvârșită, un Cuvânt desăvârșit, ce e mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri și judecă simțirile inimii, și care a dat o făgăduință desăvârșită.

Și știți ce-i mai trebuie bisericii ca să ajungă la credința de răpire? Exact aceste lucruri: dragostea și credința desăvârșită, și cred că prin harul lui Dumnezeu vom ajunge la ele. Amin.

Fie ca Dumnezeu nostru să-l păstreze pe păstorul bisericii, sănătos și în putere, ca să-și poată îndeplini slujba la care a fost chemat de El, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Eu Îl iubesc, voi nu? Gândiți-vă că în trupurile voastre a început să lucreze deja vindecarea, pentru că El a făgăduit că așa se va întâmpla.

Ați pătruns ceea ce v-am spus în seara aceasta? Ați înțeles tâlcul cuvintelor Sale? Vedeți? „*Dacă îi zici acestui munte...*” nu te îndoii, ci crede că ce ai spus este așa. Nu te îndoii!

Priviți! În mai puțin de cinci minute, fiecare mână s-a ridicat, dovedind că în ei a început deja o lucrare. O, Doamne!

El este aici. Cine? Marele Medic.

Haideți să ne ridicăm mâinile spre Dumnezeu și să cântăm din nou.

Marele Medic acum se apropie,

Isus cel milos.

El vorbește inimii ofilite,

Ca s-o înveselească,

O, auziți glasul lui Isus!

Dulci note în cântări de serafimi,

Dulce Nume pe limbă muritoare,

Cea mai dulce colindă cântată vreodată,

Isus, binecuvântat Isus.

Haideți să mai stăm puțin în picioare, și să-L slăvim în inima noastră. Gândiți-vă că El e aici. Cine? Cine S-a identificat ca fiind Cuvântul?

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, același ieri, azi și în veci.” și „Cuvântul este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: judecă simțurile și gândurile inimii (cauza pentru care sunteți aici).”

Isus Hristos dovedit ca fiind Mesia. Cum este El astăzi? Același, pentru că El este același ieri, azi și în veci.

El m-a provocat să cer, iar eu i-am primit provocarea și am cerut. Ascultând Cuvântul Său, eu am cerut, iar veverițele au apărut. Dumnezeu cel viu știe că vă spun adevărul. Și dacă a putut face aceasta, nu poate vindeca și bolnavii? Ba da. El mi-a ridicat credința până acolo, sus.

Sunt oameni care nu pot urca atât de sus, dar dacă ei nu pot, El poate folosi credința mea. El poate să mă ridice până acolo, iar eu voi urca pentru voi; voi vorbi pentru voi pentru că sunt fratele vostru, și-mi dau toată silința să vă țin curați înaintea lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care stau în fața tronului alb, arăt spre Jertfa de sânge de acolo și vă spun în Numele Lui, că totul este deja înfăptuit. Trebuie doar să intrați în posesia aceluia lucru. Amin.

O, acest Nume care înviază morții, vindecă bolnavii, curăță lepra, scoate dracii, etc., nu este altul decât Numele lui Isus Hristos. Vedeți? Nu este nici un alt nume dat sub cer, afară de Numele Lui. Eu trăiesc în El, sunt botezat în El, cred în El, mă închin în El, fac totul în El.

O, lăsați-mă să devin o parte din El!

Doamne, lasă-mă să mă pierd pe mine și să mă găsesc în Tine, în acel Nume minunat, Isus Hristos, Mesia, care mi-a făcut cale liberă prin noroiul necredinței, pentru ca să reflecte frumusețea Lui, ieri, azi și în veci.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, acum, când sunteți gata de plecare, ca să vă puteți întoarce duminica viitoare, ca să puneți mărturie că ați fost vindecați.

Priviți și vedeți ce s-a întâmplat. Totul s-a sfârșit.

Voi întrebați: „De unde știi aceasta?”

Pentru că El mi-a poruncit să spun așa, iar eu o fac. Asta-i tot.

El spune că s-a sfârșit, iar eu Îl cred.

Numai un moment. (este o vorbire în limbi cu tălmăcire).

Binecuvântat să fie Numele Domnului.

Haideți să ridicăm mâinile și să-L lăudăm.

Îți mulțumim, Doamne.

Ați observat felul în care a vorbit și felul în care a fost dată tălmăcirea? Uitați ce mult a vorbit și câte cuvinte a spus. Totul este exact.

Domnul să vă binecuvânteze pe toți, până ne vom revedea.

- Amin -